

1885.

Tizennegyedik évfolyam.

TORONTÁL.

13-ik szám.

Csütörtök, márczius hó 26-án.

VEGYESTARTALMU HETILAP. — A MEGYE KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint egyszer, csütörtökön.

Szerkesztői iroda:
Ploitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beckerekben.
Előfizetési feltételek:
Egész évre . . . 6 frt | Félévre . . . 3 frt
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 frt 50 krral számítva — minden nyelven vétetnek föl a kiadóhivatalban. — Kéretik az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hivatalos hirdetések:
A „Torontál”-ba iktatandó hivatalos hirdetések előlege-
sen beküldendők, még pedig 100 szóig egyszeri hir-
detésért 1 frt, 100—200 szóig 2 frt, 200—300 szóig
3 frt és így tovább. Azonfelül minden egyszeri beig-
tatás után 30 kr. bélyegdíj és az esedékes nyugta-
bélyeg is beküldendő.

Magán hirdetések:
A 3-hasábos garmonsor első hirdetésnél 6 kr., többszörinél
4 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:
Ploitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beckerekben, hová
az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

Előfizetési felhívás

„TORONTÁL” 1885-ik évi II-dik negyedére.

Tisztelettel felkérjük előfizetőinket, hogy megrendeléseiket minél előbb megtenni sziveskedjenek, hogy a lap pontos szétküldésében fennakadás ne történjen.
Az előfizetési pénzek egyszerű postautalvánnyal a „Torontál” kiadóhivatalához (Ploitz Fer. Pál könyvnyomdájában) címzendők.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

N.-Beckerek, 1884. márczius hó 26-án.

A „Torontál” kiadóhivatala.

A főrendiház reformja.

A főrendiház reformját a törvényhozás és a haza minden polgára elismeri időszerűnek, de módzatuk tekintetében nagyon is elágazók a vélemények, és az ellenzék éle nem annyira a törvényjavaslat, mint Tisza Kálmán ellen irányozva.

Hogy követőket szerezzenek, szebbnél szebb frázisokkal élnek, a demokráciát feszegetik, mellette a történelmi és szerzett jogokra appellálnak, a közvéleményre hivatkoznak, de utóljára oda lyukad ki az egész okoskodás, hogy nem kell a törvényjavaslat, mert Tisza Kálmán műve. és ha a legjobb is, kell hogy rossz legyen, mert töle ered.

Mi vidéki emberek, a kik csak a lapokból ismerjük az ügyet, képesek vagyunk sine ira et studio tárgyilagosan szólani a dologhoz, mert sem történelmi jogot nem vindikálhatunk magunknak, nem lévén aristokraták, sem érdemeket nem szereztünk annyit, hogy kinevezés utján juthassunk a felsőházba, sem nem szándékoznak a demokrácia érdekében minden fennálló intézményt lerombolni, s nem hagyjuk magunkat az ellenzék frázisai által tévútra vezetni, tehát csak mint érdektelenek kimondjuk vé-

leményünket, s bátran állíthatjuk, hogy ez nálunk a közvélemény.

Távol legyen tőlünk állítani, hogy a jelenleg fennálló főrendiház alapján rossz; — de — miután a törvényhozás mindkét háza bevallotta, hogy oly tényezők is szerepelnek a főrendiházban, a kik nem oda valók, bátran kimondhatjuk mi is, hogy a két háznak embe bevallását mi is osztjuk, és magunkévá tesszük, tehát beismerjük, hogy a főrendiházat reformálni kell, és a legnagyobb elismeréssel adozunk Tisza Kálmánnak, hogy ezen reformhoz hozzá fogott, csak hogy e tekintetben abban különbözünk az ellenzékétől, hogy mi a reformot időszerűnek és szükségesnek jelezzük, ez utóbbiak pedig azt szeretnék velünk elhitetni, hogy Tisza Kálmán a zsidóházasság megbukását akarja a reform által megboszulni.

Felesleges lenne egy szót is vesztegetni az ellenzék ama állításának megczafolására, mert ha bevallja, hogy a reform időszerű és szükséges, akkor nem logikai következtetés azon állítása, hogy a törvényjavaslat a hosszú folyamán, miután ily körmönfont okoskodással a legtisztább intentio is megtámadható, és nem létezik kormány, melyre a legocsmányább rágalom nem lenne reafogható; no de mi e részben tisztában vagyunk, és megtudjuk különböztetni varjút a galambtól.

Sem hivatva sem képesítve nem vagyunk a felett dönteni, vajjon a kinevezés vagy a választás lenne-e üdvösebb a felsőházi tagok tekintetében, majd dönt e felett a törvényhozás, de véleményünk a kinevezést tartja jobbnak, és e véleményünket következőleg indokoljuk:

A megye, mely hivatva volna a választást eszközölni, ma nem áll már karok és rendekből, kik ugyan nem szerencsések történelmi jogokra hivatkozni, hanem, a kik az 1848-iki törvények által egyenjogúakká lettek amazokkal, és a választásnál ép annyit érnek, mint bármely tagja a magyar nemzetnek.

Ha már most a felsőházi tagok választása kerülne szőnyegre a megyénél, (ha nem szabad megvonni senkitől a szabad akaratból eredő szavazatot,) ki állhat jól a választás eredményéért? és ki jósolhatja meg azt előre, hogy oly tagok fognak a felsőházba küldetni, a kik oda valók, és, hazafiság és függetlenség tekintetéből?

Ha pedig nem a megye választana, hanem — mint Prónay beszédében indítványozta — a „nemesség”, akkor oly retrograd lépést teszünk az alkotmányban, melyet mi, a kik nem vagyunk nemesek, még ha ellenzékiek is volnánk, nem pártolhatunk, mert nem vagyunk hajlandók beismerni: hogy a 48-iki törvények hatályon kívül helyezettek és hogy a nemesség joga és kiváltsága újból feléledt, a nemzet zóme pedig misera plebs contribuenssé aljasított.

Van a hazának annyi millió polgára, a kik — bár nem nemesek — nemesen gondolkodnak, nemes érzéssel vallják magukat magyaroknak, és a hazafiság tekintetében mindég készek versenyezni a nemességgel, vagyont és vért áldozni azon hazáért, a melyből Prónay báró indítványa őket ki akarja zárni, vagy legalább nem ide tartozóknak bélyegezni.

Öszintén be kell vallanunk, hogy mi és a közvélemény nem tartunk Prónay báróval, nem akarunk újból kasztokat felállítani, a nemzetet elkeseríteni, és oda vissza menni, a honnan annyi áldozat árán menekültünk.

A rézfokosok kora már lejárt, nem akarjuk azt feleleveníteni, a közvélemény egész terjedelmében fogadja el a kormány javaslatát szemben Prónayék nissával, mert mi oly felsőházt óhajtunk, a hol a józan ész, a hazafiság és a függetlenség fog törvényt hozni, nem pedig a kaszt uralkodni.

N.-Beckerek, márcz. 22-én.

Tréfort minister a mult hónapokban igen figyelemre méltó mozgalmat indított meg; ugyanis a mezőgazdasági calami-

tás hatása alatt figyelmeztette a nemzetet, hogy az európai versenyben csakis úgy állhatja meg a versenyt, ha az agricultura mellett ipart is teremt. Ennek előmozdítása végett műiparpártoló egyesület alakítandó felhívást intézett a nemzet jobb modú polgáraihoz, hogy fillérekkel támogassák e kezdeményét. De már előbb iparmuzeumot és festő iskolát alapított, hogy a művészetnek hazát teremtsen meg, mert e nélkül műipar soha sem fejlődhetik.

Alig hihetjük azonban, hogy példáját egyes vidékek is utánozzák, mert hazánk mostoha anyagi viszonyai népünknek kevés szellemi szükséglete miatt oly kevés érdeklődés van a művészet iránt, hogy nem csodálkozhatunk, ha ezt oly fényűzési cikknek tekintik, mely nélkül ellehetünk.

Innét van, hogy városainkban műemekekkel alig találkozhatunk, egyszerű épületeink nincsenek, a nyilvános tereken sem szobrot, de még valami jóra való sétányt vagy kutat sem láthatunk; ellenben a nyomorult és undort gerjesztő viskók ezreit építik a városok külső részein. Iparcikkjeink némi kivétellel primitívek, korántsem oly szépek és tetszetősek, mint a francia gyártmányok, melyeken épen azért kapva kapunk. Így látszik már, hogy a műérzéknek, a művészetnek mily hatalmas befolyása van az iparra is. Nektünk tehát iskoláink és magán uton kell törekednünk, hogy a műérzék felkeltsük, a művészetnek hasznát megismertessük, hogy ez bizonyos nagy fontosságú iparágak felvirágoztatását előmozdíja, az élet szépit, a hazaszeretet felkeltésére és végül a társadalmi élet emelésére hatalmas emeltyű. Tegyük meg hozzá, hogy az embert mi sem boldogíthatja inkább mint a művészet. A művészet a szépség eszméjét valósítja; a szép eszméjének érvényesítése pedig velünk született ösztön, mint akár az erkölcs, akár az igazság ösztöne minden mesteremberben él az az ösztön, hogy gyarmántjaiban va-

TÁBOZA.

Tóbiás keservei.

Vig elbeszélés.
Irtá: Lauka Gusztáv.
(Vége.)

— Még az is meglehet — okoskodék az öreg úr magában — hogy nem is honvéd, hanem csak a szabadságharcosok formaruháját bitorolja.

Ebbonítás hallatszott.
— Már megint cseleznek a polák, kopóm ki nem állhatják ezt a nemzetközi instrumentumot. Én ugyan megházasodtam; a csend helyét folytonos országos vásár van udvaromban.

Bizonyos estén, mert Veron és Konyatowszki a szokottnál többet önlve a garatra, nagyon is jókedűek valának. Tóbiás a rendesnél valamivel korábban visszavonult szobáiba. Kertre nyíló halászböjbe ablakán kikönykölt és bodorfüstöket eregetett a szabadba. Egykori nyugalmas életére visszagondolva, ismét csak abban állapodott meg, hogy kér volt neki megházasodni.

— Valahára talán mégis megöregszik, kifárad, lemond zaklatott és viharos életszokásairól, és nemcsak engem hogy nyugalomban és békességben, hanem ő maga is elcsendesül.

Ez eszmélkedés közepett megnyílt hálószobájának ajtaja, és ami nála ritkaság volt, Kate mosolygó arccal állott előtte.

— Tekintetes uram! Asszonyom bizonyosan a vesztét érzi . . .

— Uram, teremtem! Már megint valami rendkívülit cselekszik . . .

— Ugyan kérem, ne restelje megtekinteni . . .

— Mondja már . . . beszéljen már . . .

— El se hiszi a tekintetes úr, ha elmondom . . .

— Feleségemről mindent elhiszek, még ha azt mondja is, hogy tótágot áll . . .

— Jó félőrája kettősbe tánczolnak a főhadnaggyal.

— Csak hadd tánczoljanak, akár addig, míg elszédülve elhullanak, csak nekem békét hagyjanak.

Tóbiás nemsokára azután lefeküdt és nemsokára el is aludt. Almában a Kate asszony által látott vöröstarujú kakas jelent meg előtte és az orra után kapkodott. Egyszerre erős puskalövés riasztá fel almából. Kigrogtt ágyából, s a kertre nyíló ablakhoz lépett. A holdvilágnál tisztán kivethette, amint a mehes irányában négy zsandár fegyverek közé fogott egy magát megadott honvédet.

— Piros Marczí régen kerestünk már, csakhogy valahára kézrekerítettünk. Mi gondodat viseljük Beregszászig, ott pedig a haditörvényszék vesz gondolja alá. Társad elmenekült, golyóval-e, vagy anélkül, azt bizonyosan nem tudhatjuk, de hogy őt is utólrá a subordináció vagy a reglement, arról kezkeskedünk. Marsch előre!

Tóbiásnak úgy rémlett, mintha Piros Marczíról életében már hallott vagy olvasott volna.

— Csakhogy elfogták dinnyetovajomat, hiszem, hogy már azóta nem piros, hanem halvány Marczí. Veront most nem zavarom, majd a reggelinél fogom neki ezt az örvendetes ujdonságot elbeszélni. Ki tudja meddig járták a bolondos kettőst a főhadnaggyal, hadd nyugodja és aludja ki magát. Az álmos asszony rendszeren még sokkal házsártosabb.

Mire azonban Tóbiás reggel a Veron szobájába ment, hogy annak az örvendetes új-ságot elbeszélje, annak már csak hült helyét találta.

Hogy hová lett — a háziak közül senki se tudta megmondani.

Tóbiás mindenfélét össze-vissza gondolt, aggdótt is, csak a zsandárokkal nem hozta összeköttetésbe, különben rendkívüli szokású és természetű életpárját.

Gr. Konyatowszky pontosan megjelent az ebédre. Szokatlanul komoly volt, de azért egy evett mint XV. Lajos. Ő bizonyosan azt bittelte, hogy a házasszony is nem sokára elfoglalja szokott helyét, de mikor látta, hogy a hely már a vastagtelménél is üres, nyugtalan-kodni kezdett.

— A házasszony talán gyöngelkedik!? — Képzelteti főhadnagy ur aggodalmunkat, a hazbeliek közül senki se tudja hová lett.

Az érdekeny lengyel eczet helyett savanyvizet töltött lencséjére.

Még az asztalnál ültek, mikor egy ordonánccz tallérnagyságu pecétes levelet nyujtott át Tóbiásnak, melyben másnap reggeli 9 órára a beregszászi haditörvényszék elé idéztetik.

A volt huszárkapitány és Ulanus hadnagy egyszerre sápadtak el. Konyatowszky a pecsenyét már csak darabokban nyelte le, azután eltávozott.

Vadkerti Tóbiás a haragoszöld mentében reggeli 9 órakor már ott állt a haditörvényszék előtt. Amint a bírák előtt, fegyveres zsandárok között, honvédmesterei egyenruhában Veront megpillantotta, olyat sóhajtott, hogy a közvádó auditor egy deusch krobot, ki legalább ezer emberre kért már okasztófát, szívéből megsajnálta.

— Vadkerti Tóbiás! Ismeri ön Piros Marczí honvédmestert?

— Fajdalom ismerem, de nem mint Piros Marczí honvédmestert, hanem mint özv. Kupráknét, kit veszteltem nőül vettem.

— Minő körülmények között és hogy vette el?

— Nagyon rendes, törvényes, és polgári körülmények között. Mint özvegygel megismerkedtem vele, talán meg is tetszett, s mint-hogy azt nem is álmodhatam, hogy katonával

van dolgom, nőül vettem. Szabad-e tudnom mért ültöztetett, fogatott el és állítottatott haditörvényszék elé?

— Erdélyben a románok és szászok között kegyetlenkedett, zsarolt, requirált. Vitulariu Vaszalinak aranypecsétnyomós gyűrűjét, Imaginarius Gottfried syndikusnak pedig karikagyűrűjét erőszakkal vonta le ujaikról.

— Tisztelettel kerem kegyeskedjék a korlátlan hatalmu törvényszék az ítéletben végleges elválasztásunkat is kimondani. Mehelek kérem?

— Egészen nyugodtan. Önt az 1852. márczius 20-iki patens védelmezi.

— Bocsáss meg oh Tóbiás . . . és legyen gondod birtokomra.

Tóbiás elérzékenyedett.

— Veron! Mint honvéd leszurdat ugyan családi és házi boldogságot, de én azért szívemből megbocsátok. Az isten oltalmazzon mint gyenge asszonyt és vitéz honvédmestert egy személyben. Egyet azonban igérj meg Veron.

— Parancsolj szerencsetlen hitvesemmel, ha igérd meg, hogy szeretettel, ha idővel kegyelmet kapsz is nem fogsz visszaélni, s ha lelked meglátogat is, de halandó részed tőlem távol maradj.

— Igérem!

Veron harmadnapra már ismét szabad volt, de biztosan számítva arra, hogy Tóbiás a kertbe történt kirándulásai után, csak lovagiaságból bocsátott meg neki, s ajánlotta a gondviselésébe, s mije még Megosligeten maradt eladta és gr. Konyatowszkyval átvándorolt Litvániába.

Amint a honvédeket rehabilitáltak, rémulve gondolt Tóbiás Veronra, hogy visszajöhet, később azonban hitelesen tudta meg, hogy a Kaukasusban nőül ment egy kétféle szemű orosz obesterhez.

Tóbiásnak eszébe se jutott őt reklamálni az oroszoktól.

lami szépet produkáljon. A szabó, az asztalos, a fodrász stb. iparos törekszik valami újjal fellépni.

Természetes, hol az iparos mindig újabb és újabb gyártmánnal lép fel, ott már a pezsgő művészi élet is van. Egyik a másikat elősegíti. Művész csak az ipar által gazdag országban élhet, műpar csak a művészet virágzása által támadhat. Egy stilszerű színház vagy palota felszereléséhez tanult műérzékkel bíró iparosok szükségesek; viszont palotákat, színházakat, csak ott építhetnek, hol gazdag ipar s jóllet van.

Ilyen magasra fejtett ipara és első-rangu művészi világa a francziának van. Ezek exportálják külföldre azon finom, tetszetős ipari czikkeket, melyek keresettebbek mindig a hazai gyártmányoknál. Ki nem emlékezik vissza azon kudarcra, melyet a német ipar a párisi kiállításon a francziával szemben vallott, pirulva kellett beismernök, hogy a franczia nemcsak szorgalma, de műizlése és szép érzéke által is győzte le. A franczia gyártmányok annyira meghódították a világ piacát, hogy semmiféle kemény rendszabályok és sorompók által meg nem akadályozhatják bevitelét. A népek rajongnak a franczia iparcikkeikért. Páris a divat kormányzója, utána indul az egész világ. E szellemű és anyagi fölénynek titkát abban találtuk meg, hogy a franczia kiművelt izléssel bír és ezt érvényesíteli gyártmányain is, műizlését pedig a művészet termékeinek szemlélése által műveli ki. Színházai, palotái, képtárai, iparmuzeumai, nyilvános terei mindannyi iskolái a mesterembereknek. — Műpar tehát művészet nélkül nem képzelhető. Ha a művészetet más oldalról tekintjük, nem kevésbé fontosnak kell elismernünk.

Nemcsak az írott művek, avagy a szó hatalma, hanem a festmény, szobor, nemzeti középületek segítségével is felélesztheti a honszeretet lángját. A művelt nemzetek minden tagja, legyen az bár földművelő, ha végig megy a nyilvános gyűjtemények sorain, a festmények és szobrok ezrei hóna kitűnő hőseit és nevezetes eseményeit ismertetik meg vele. Ezek látása felkeltik benne a nemzeti önértékét és szorosabban fűzik hazájához. A régi korban a görögök, ligetek, nyilvános terek minden zugát híres embereik és isteneik szobraival népesítik be, nem is volt vitézebb, házáját hön szeretetűbb és boldogabb nézvére. A művészet tehát országos fontosságú, fontosabb nálunk annyival inkább, mert népünknek nincs kellő műérzéke a művészetek irányában. E tekintetben segíthetünk azonban iparmuzeumok és rajziskolák felállításával, még inkább az ipariskolák meghonosításával. Francia és Bajorországban e nemű iskolák százával vannak, minden falunak is van legalább egy rajziskolája. Haladásunknak azonban van egy másik tényezője is, a szorgalom és az élelmesség. Mi sohasem mondunk le arról a véleményről, hogy az ipar nem urhoz való kenyérkereset. Fiainkból, ha néhány gimnasiunai és reáliskolai osztályt végeztek, eredmények erejével urakat kívánunk faragni, hivatalnokokat, ügyvédeket, mérnököket, pályájukon sokan nem boldogulva, megdöbbenőleg szaporítják az intelligens proletáriusok számát, kik egymásnak a megélhetést csak megnehezítik. Az amerikai, francziai vagy angol diplomájával iparra és kereskedelemre adja magát, melyet ismeretével folyton fejleszt és gazdagít. A műpar felvirágztatását nem a majszternél kitanult iparosok, hanem csak művelt és tudományos képzettségű egyének mozdíthatják előre. Ha a nemzetek versenyében hátramaradni nem akarunk, tegyünk le ama felfogásról, s fejlesztésük szépérzékünket, melynek befolyása alatt idővel majd iparra teszünk szert, hogy nem kell a külföld gyártmányaihoz fordulnunk.

E szempontból üdvözlünk kell Trefort miniszter kezdeményezését, mely ugyan rövid idő alatt nem szüntetheti meg a nemzetgazdasági crisist, de egy jobb jövő zálogát rejti magában. Halad, aki megindult, mondja koszos költőnk, a csermely lassankint nagy folyamammá szélesül, mely egész országot és világrészt szelhet át. Megéri még az utókor, hogy szégyennel fog visszagondolni arra, hogy szótárában időnknek előtte az a kifejezés állt: pártalom a honi ipart és művészetet, el kell jönnie azon korszak-

nak hazánkban is, hogy életszükséglet lesz mindkettő.

HIVATALOS RÉSZ.

Alábbi körrendelet ezennel közhírré tételik:

A megye közönsége által 724. ex 1884. kgy. szám alatt alkotott és a „Torontál” czimű hivatalos közlönynek 23. ex 1884. számában meghirdetett ama szabályrendelet, mely a varjúk és szarkák pusztításáról szól, belügyminister úr ő nagyméltósága által jóvá nem hagyatván, nemlétezőnek tekintendő.

Az Aranka vidéke belvízvéd- és leeresztési társulat mérnöke által betervezett s az alispáni hivatal által értesített felső és alsó és összes érdekeltségének névjegyzéke:

I. Felső érdekeltség:

Bolgártelep, Dugoszele (Nero), Keglevichháza, Kis-Teremia (Albrechtsflor) Kis-Zombor községek; özv. Bene Gyuláné, Rónay Alajos József László, özv. Rónay Jánosné, Rónay Alajos, Rónay Mórícz kis-zombori közbirtokosok; Mariaföld (Nagy-Teremia) és Mokrin község, nagy-szent-miklósi uradalom, Német-Csanád, Német-Nagy-Szent-Miklós és Ó-Beba községek, ó-beba-valkányi br. Sina uradalom, ó-bessenyői kincstári uradalom, Ó-Bessenyő, Porgány és Pusztá-Keresztur községek, szerb-csanádi uradalom, Szerb-Csanád, Szerb-Nagy-Szent-Miklós és Valkány községek; Bayer János, Bayer József, Benkó Gábor, Kohn Henrik (Sváb Lujza), Kozsek János, Krieger Ádám, Jaromis Ernő, Marschang Miklós, Schreyer Domokos, Várady János, Velcsov József valkányi közbirtokosok.

II. Alsó érdekeltség:

Beodra község, beodrai uradalom, Bocsár község, bocsári uradalom, Csóka község, csókai uradalom, Csernabara község, csernabari uradalom, Franyova község, franyovai uradalom, Karlova község, karlovi uradalom, Oroszlamos község, oroszlamosi uradalom, osztrák-magyar államvasut-társaság, Padé község, padéi közbirtokosság, Deschán Arthur és neje Issekutz Irma, Kuffler Lipót, Kuhnér D. lovag, Reiner Lajos, Reiner Mór örökösök, Dudvarszky Gábor, Tauber Lajos, Theodorovits Sándor padéi közbirtokosok, Szaján és Szanád községek, Aldassy Ignác, Falcione Nándor, Forster Józsefné szül. Szuha Mária, Kovách József, Szuha Iren, Weiner Miksa Tisza-Hegyes község, tiszta-hegyesi uradalom, Tisza-Szent-Miklós község, tiszta-szent-miklósi főhercegi uradalom.

Értesítettnek az érdekelt, miszerint a mellékcsatornák tervezését a folyó évi márczius hó 31-től folyó évi ápril hó 30-ig a nagy-szent-miklósi szolgabirosnál, hol is a kellő felvilágosításokat Róosz János társulati mérnök megadja, betekinthetik s az ellen észrevételeiket ugyanott be is nyújthatják.

Az összes érdekeltségnek betűrendes névsora:

Ó-Bessenyő község (tartozik valkánykocsóháti és ó-bessenyő-csanádi mellékcsatornához); ó-bessenyői kincst. uradalom, Német- és Szerb-Csanád községek (ó-bessenyő-csanádi m. cs.); szerb-csanádi uradalom (Pálos-Verbica m. cs.); Csóka község; csókai urad.; Csernabara község és csernabari uradalom (Pálos-Verbica m. cs.); Egres község; Pusztá-Keresztur község (Pálos-Verbica m. cs.); Mokrin és Nagy Szent-Miklós községek (Feketeér-Gyukosin m. cs.); Szerb-Szent-Miklós község (ó-bessenyő-csanádi m. cs.); nagy-szent-miklósi uradalom (valkánykocsóháti és Feketeér-Gyukosin m. cs.); osztrák-magyar államvasut-társaság (Pálos-Verbica és Feketeér-Gyukosin m. cs.); oroszlamosi uradalom (Pálos-Verbica m. cs.); Padé község (Sulymos-Ó-Aranka m. cs.); Deschán Arthur s neje Issekutz Irma, Kuffler [Isák] Lipót, Reiner Lajos, Reiner Mór örökösök, Dudvarszky Gábor [Savits Szilárd örökösök], Kuhnér D. lovag, Tauber Lajos, Theodorovits Sándor padéi közbirtokosok (Sulymos-Ó-Aranka és Katabát-Ludas m. cs.); padéi közbirtokosság; Perjámos község, perjámosi uradalom; Porgány község, Aldassy Ignác, Weiner Miksa, Szuha Iren, Kovách József szanádi közbirtokosok (Pálos-Verbica m. cs.); Szaravolla község; szaravollai uradalom; Szerb-Sz.-Péter község; szerb-szent-péter-egressy uradalom; Tisza-Hegyes község, tiszta-hegyesi uradalom, Szaján község (Katabát-Ludas Feketeér-Gyukosin m. cs.); Tisza-Szent-Miklós község, tiszta-szent-miklósi főhercegi uradalom (Feketeér-Gyukosin m. cs.); Valkány község (Valkány-Kocsóháti és Feketeér-Gyukosin m. cs.); ó-beba-valkányi br. Sina uradalom (Pálos-Verbica és Valkány-Kocsóháti m. cs.); Bayer János és Marschang Miklós, Bayer János és Várady J., Benkó Gábor és Velcsov József, Kohner Henrik [Sváb Lujza], Bayer József, Korsch János, Krieger Ádám, Jaromis Ernő, Schreyer Domokos, Várady János valkányi közbirtokosok (Valkány-Kocsóháti m. cs.); Kis-Zombor község, Bene Gyuláné, Rónay Alajos, József és László, özv. Rónay Jánosné, Rónay Alajos, Rónay Mórícz kis-zombori közbirtokosok (Pálos-Verbica m. cs.)

Az aranka-vidéki belvízvéd- és levezetési társulat összeredekeltségének jelen betűrendes névjegyzéke, melyben ki van tüntetve, hogy ki mely érdekeltséghez tartozik minden egyes érdekeltnek annak megjegyzésével küldetett meg, hogy a mellékcsatornák tervezete meg szemléltetve szeljaból a nagy-szent-miklósi szol-

gabirosnak folyó évi márczius hó 31-től folyó évi ápril hó 30-ig terjedő időtartamig leendő közszemlére tétel végett kiadott.

Annak megjegyzésével, hogy a szükséges felvilágosításokat nagy-szent-miklósi lakos, Róosz János, bár kinek meg fogja adni, felhívatik az érdekeltség minden egyes tagja, a tervezetek betekintése s észrevételeinek a jelzett határidőben leendő benyújtására.

Kelt Nagy-Becskereken, 1885. évi márczius hó 17-én.

Alispán sorozáson:

Rónay Jenő,

fejjező.

Pályázati hirdetés

a magyar királyi honvédségi Ludovika-Akadémiában, az 1885/6-iki tanév kezdetén betöltendő magyar állami-, illetőleg magán alapítványi helyekre.

(Folytatás.)

5. A felvételi vizsga eredménye és a felvétel.

A beérkezett és szabályszerűen felszerelt pályamunkák alapján felvétel végett első sorban azok fognak kijelölteni, kik legérdemesebbeknek találhatók.

Ezek szintjére mint az alapkérdések által bemutatottak, a felvételi vizsgára leendő megjelenésre fel fognak szólítani.

Megfelelő számú pályázók második sorban szintén ki fognak jelölteni, és előjegyzésben tartani, oly czélból, hogy azon ifjak helyett, kik a felvételi vizsgát sikerrel le nem tették, vagy az ugyanazon évi december hó végéig mutatkozó fogyatéki pótlása végett, esetleg a felvételi vizsga letételére december hó végéig (melyen túl utólagos felvételnek helye nincsen) behívhatassanak. Az említettek közül utólag vizsgára be nem hívottak a következő évben ismét pályázhatnak, a mennyiben a felvételi feltételeknek megfelelnek.

A pályázó felvétele csakis a felvételi vizsga sikeres kiállításának felvétele alatt eszközölthetik, s a felvételi vizsga alól felmentésnek helye nincsen.

Mint hogy a felvételi felvételi vizsga eredményétől függ: a vizsgái bizottság által a felvételre „alkalmatlannak” minősítették e körülményről azonnal értesítetnek, kérvényeik mellékleteikkel együtt rövid uton visszaadotnak.

Az alkalmasoknak talált pályázók szülői (gyám gondnokai) a felvételi vizsga eredményéről oly figyelmeztetés mellett fognak értesítetni, hogy a felvett növendékek szeptember 30-ig az Akadémia igazgatóságánál okvetlenül átadandók, esetleg a vizsga letétele után azonnal is az intézetben hagyhatók.

6. A magán alapítványi helyek betöltése.

A magán alapítványi helyek nem nyilvános pályázat útján, hanem az illető jogosult felek által bemutatott, és a felvételi vizsgán képesítetteknek talált ifjak közül fognak betöltetni.

A folyó 1885/6. évben betöltendő magán alapítványi harminczkét helyre néve a bemutatási jogot a következő hatóságok és magán felek vannak hivatva gyakorolni:

1. Aldassy Ignác alapítványára bemutat Szuha Antal gond. 1 ifjut. 2. Bathany-Stratmann Fulop herceg alapítványára bemutat Bathany-Stratmann O. 1 ifjut. 3. Buttler János gróf alapítványára bemutat: a) Heves-megye közönsége 2 ifjut, b) Ung-megye közönsége 2 ifjut, c) Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye közönsége 2 ifjut, d) Nógrádmegye közönsége 2 ifjut, e) Biharmegye közönsége 2 ifjut, f) Borsodmegye közönsége 2 ifjut, g) Szabolcsmegye közönsége 2 ifjut, h) Gömör-megye közönsége 1 ifjut, i) Zemplénmegye közönsége 1 ifjut, k) Abauj-Tornamégye közönsége 2 ifjut, l) Beregmegye közönsége 1 ifjut, m) Ugocsa-megye közönsége 1 ifjut. 4. Debreczen város alapítványára bemutat Debreczen város közönsége 1 ifjut. 5. Eitz Karoly gróf alapítványára bemutat Eitz Karoly gróf 1 ifjut. 6. Festetics György gróf alapítványára bemutat Festetics Tassiló gróf 1 ifjut. 7. Ecskai Lázár Zsigmond alapítványára bemutat Thurn-Taxis hercegné szül. Edelsbacher Viktoria urnó 1 ifjut. 8. Nákó Kálmán gróf alapítványára bemutat Nákó Kálmán gróf 1 ifjut. 9. Rudics József báró alapítványára bemutat Rudics József báró 1 ifjut. 10. Szabadka város alapítványára bemutat Szabadka város közönsége 1 ifjut. 11. Temesváry Márton alapítványára bemutat magy. kir. honvédelmi miniszter 1 ifjut. 12. Bajsaj Vojnicz Máté alapítványára bemutat bajsai Vojnicz Lukács 1 ifjut. 13. Zichy Ferencz gróf alapítványára bemutat Zichy Ferencz gróf 1 ifjut. 14. Bárány család egy növendékére szintén gyakorolja a bemutatási jogot, és az ekként betöltendő hely a bevezetésben említett tíz díjmentes hely közé tartozván, ellátási költségei a kincstáról fedeztetnek bemutat Orczy Béla báró ő felsége személye körüli miniszter 1 ifjut. Összesen 33 ifjut.

A fentebb megnevezett hatóságok és felek bemutatási joguk gyakorolhatása végett külön intézkedésben fognak egyenként felhívatni.

Ehhez képest mindazon pályázók, kik magán alapítványi helyre kívánják magukat felvételni, szabályszerűen bélyegzett és felszerelt kérvényüket a fentebbi pontok alatt megnevezett s a bemutatási jog gyakorlására hivatott közhatalóságokhoz, illetőleg magán felekhez tartoznak benyújtani.

7. A fizetési helyek.

Egész fizetési helyért évenként 600 frt,

felvételre helyért pedig 300 frt évi ellátási átalány fizetendő.

Ezen összeg a felvett növendék szülői (gyám gondnokai) által felvétenként előlegesen, vagyis október és márczius hó elején két egyenlő részben közvetlenül a m. kir. honvédségi Ludovika Akadémia igazgatóságánál a honvédelmi miniszteri javadalom részére lefizetendő, illetőleg pósta útján felküldendő.

Az egész- és felvételre pályázók szülői (gyám gondnokai) a felvételi folyamodványban nyilvánítani tartoznak, hogy az esedékes ellátási átalányt felvétenként, vagyis október és márczius hónapok 1-én előlegesen a Ludovika Akadémia igazgatóságánál közvetlenül befizetik, illetőleg pósta útján felküldik.

A fizetési helyekre pályázók között minden egyéb körülményre való tekintet nélkül a felvételre elsőbbséggel azok birnak, kik a megkivántató tantárgyakból jobb bizonyítványt mutatnak fel, illetőleg a felvételi vizsgánál jobb eredménnyel tettek le.

A mely növendék ellátásáért járandó felvételre egyszori megintés után sem fizetetik be, az, az adományozott helyhez való igényét elveszti, miről szülője (gyám gondnok) további mihez tartás végett értesítetlik.

Ha valamely növendék szülője (gyám gondnok) beleegyezésével az intézetből időközben kilép, vagy bármely oknál fogva onnant a fel év eltelte előtt elbocsátatik: az annak ellátása fejében lefizetett felvétel átalánynak, a kilépés ideje után a fel év végeig esedékes részét az illetők visszakövetelhetik.

A növendékek szülői (gyám gondnokai) által a kisebb szükségletek stb. beszerzése végett havonként három forint zsebpénzzel látandók el, mely járuléknak egy-egy felvételre számított összege mindenkor előlegesen, és pedig a fizetési növényeknél az ellátási díjjal egyidejűleg, a többiek részéről szintén október és márczius hónapok 1-jén az Akadémia igazgatóságánál lefizetendő, illetőleg ahhoz felküldendő.

Ezen kötelezettség elvállalásának a kérvényben kifejezés adandó.

(Vége következik.)

Budapest, 1885. márcz. 19-én.

(A fuoco santo. — Egy talpraesett beszéd. — Istrán királyi párta és az ellene rendülők. — Egy csodapremiere. — A kedélyes sikkasztó. — A gyermekvilágból.)

Fuoco santo-nak nevezi az olasz a teremő lángszűnek isteni szikráját. De ilyen fuoco santo (szent tűz) a honfielkesedés is, mely nálunk a nagy tömegnél egész éven át csak a hetköznapú életgondok homja alatt izzó pörnye, mely azonban márczius 15-én föllobog, mint a hitregebeli tűzszlop! A tavasznak illatberhes, hirmondó szülője, melynek életre hívó leve kicsatintja a cserjések bimbait, a fak duzzadó rugyait és puha pázsitot csal ki a kopár hegyoldalból, e ki nem alvó zsarátról is lefújja a szürke takarót s felszítja azt, hogy lángja (nem füstje) felcsap az égig!... Fővárosunkban kivált az egyetemi ifjuság lelkesen ünnepli meg e napot. Főhangzott a „Talpra magyar” az ódon universites előtt és megcsendült az újra a Petőfi-szobra előtt is. A Petőfi-téren ember ember háttan (elkes-jült). A nemzeti dal refrainjére ezerszeres visszhang zúgta rá az „esküszünk-öt... Mintha e szobornak, melynek minden vonása, kéztartása, szemének kifejezése, lábának előredobbanása csupa meleg élet, mintha e mesterműnek — életre kapva e dicső nap emléktől, a föltamadásnak e szent ünnepeitől — érczaján érczhangon tört volna elő az ige: Talpra magyar!...

A márczius idusán tartott számtalan alkalmi beszéd közül, melyek majd mindannyian úgy kezdődtek, mint Mukányinak a tudós bizottságot fogadó dicitója: „fölviradt végre a dicső nap hajnalra...” oszlopont magasság ki Horváth Boldizsárnak e naphoz legmúltabb remek szónoklata. A salaklalan tiszta demokratának e fennkölt lelt. u. agg előharczosa e beszéde végén — melyet az V. ker. polgári körben mondott — azon szilárd reményének adott kifejezést, hogy eljő és pedig nem sokára a kor, midőn a demokracia impozáns ereje előtt nem támadás által kényszerítve, hanem önként nyílnak meg a jövő sorompói!...

Senkiesem utközhetik meg azon, ha a Horváth Boldizsár speech-éről pennám Erkel Ferencznek legújabb operájára ugrik. A „jövő sorompói” a híres, vagy inkább hírhedt „jövő zenéje” ötlött eszembe, erről persze ennek néhai nagy apostola Wagner Richard, róla pedig Erkel „István király”-a, mely mű némileg a Wagner-iránynak hódol. Az eszméletültség tehát természetes — quod erat demonstrandum. E régóta emlegetett opera előadása elé már jó ideje feszült érdekekkel tekintett a közönség, de főleg a zenészkörök, melyek a premiere után két pártra szakadtak. Az ellentábor azzal vádolja a mestert, hogy e szerzeményben szakított a nemzeti tradíciókkal, illetőleg motívumokkal, melyeknek Dózsá, a névtelen hősköt, Hunyady Lászlót, Bánk-bánt alkotó, és — teszik hozzá kesernyösen e köv v d l o k — alighanem a kiállítás alatt ideözönlendő idegenekre való tekintetből teremé e zeneművet oly internationalisan!...

Az Erkel-párt ellenben az őz maestro legkiválóbb alkotásának híreszteli. Sőt vannak enthusziasták, kik miután a főpróbán jelen voltak, de már az első előadásra nem kaptak jegyet, kétségbeesésükben — ott li-zengtek legalább a premiere estéjén álló négy óra hosszat a műzsatemplom szentelt környékén. E szavahihető rajongók állításá szerint a 4. felvonásbeli gyönyörű Zolna-írás egészen kiballatszott és e dallamnak orpheusi bávereje

bors
taps
igazs
keves
czara
mely
bösök
A
dalm
„erte
riadó
sereg
jongt
zalai
csoda
az „ör
tik eg
ha mi
szaja
kell
elő leg
csapa
Hymen
mint a
szek
zonyo
lesz a
D)
nem a
sikkas
postai
(nem
rovn
pósta
az m
mulat
E)
modu
mekül
Istene
legfog
való
mar a
nem h
szittes
Kulifay
11. A
a)
12. Az
a)
b)
13
a kiál
elégde
vezele
A
mérnö
tartoz
levele
bizott
ugyész
elmul
illetve
városi
A
költsé
keszít
korhát
mult ev
haz a
feletti
s egre
feletti
A
vetke
a)
tartot
rende
295 ü
b)
428 ü
c)
lyeken
összes
ugyan
elmult
régi ipa
rölettek
d)
1038 ü
e)
melyek
f)
tatott 14
hozatott
g)
tolt 6, s
h)
19, s a
i) l
azokon
Tan
kivül, n
jelentés
van val
volna, b
akarne
A z
teljesen
s sem
az év fo
körölmé
semben
ségi nép

a dalszínház baloldalán elhelyezett ülő szobornak, a „Kö-Lisznek“ kemény tenyerét is társra készíteték. De félre a trefával! — Az igazság itt is közepet talál. István királyt kevésbé magyaros, sőt wagneri irányba daczára is eredeti és maradandó becsü zenemű, mely semmi esetre sem fog se „A névtelen hősök“ se névtelen hősök sorsára jutni...

A népszínháznak is volt tegnap egy diadalmas és riadalmas premierje. A diadalnak „értelmi szerzője“ Galó György főgépész, a riadale pedig a színházba önzöllött gyermek-sereg, melynek szopran eljenkiállításai tulzajongtak az idősebbek öblös tetszés nyilatkozatait. Annyi földalati, földöntuli ördögös csoda nem esett még meg szindarabban, mint az „ördög piluláiban.“ Albert és Isabella szeretik egymást — és egymáséi is szeretik. De ha minden szerelmes párnak ennyi szemetszaját elállító, hajmeresztő, csudás kalandon kellene „keresztulakadályversenyeznie“ az oltár elé lépés előtt, tudom, hogy ugyancsak megcsappanna, a különben sem nagyon bőséges Hymen-rovat... Ugy az érzékellen mint az érző szereplők, a gépek és színészek egyaránt kiettek magukért és annyi bizonyos, hogy e bohóság állandó „czugdarabja“ lesz a népszínháznak...

Denique a postapénzek sikasztása csak nem akar kimenni a divatból. De hogy egy sikasztóba annyi humor szoruljon, mint Maar postatisztábe, ki tizenket darab ezres bankót (nem a margittai népszínművet) eszkomotirozvan el a postapénztárból — a „főpósta hó“ nevezett kávéháza ment vigadni, az már mégis ritkaság! De Maar a Fortunában mutat már.

Érdemes a megemléstésre, hogy ez a modern sikasztó szó már a gyűzőgő gyermekvilágban is meghonosult (eddigelé hal' Istennek csak a szó.) Azelőtt a kicsinyeknek legfogósabb kérdése az volt: Melyik vaj nem való kenyérre? — Felelet: A tolvaj. Ma már a kis Laciaká így faggatják: Melyik tő nem hajtható? — A négy éves Birike: A szittasztó?

Don Kándoros.

Beszámoló jelentése

Kulifay Lajos, Nagy-Becskerek város polgármesterének, az 1884. évről.

11. A város gazdának beosztatott:
a) közigazgatási 182 drb
ebből elintéztetett 180 „
hátralék 2 drb

12. Az iktató állat, az iktatói teendőknél kívül elintéztetett:
a) közigazgatási 41 drb
b) hatósági engedély 321 „
összesen 362 drb
hátralék nincs.

13. A kiadó hivatal és irodai személyzet a kiadmányozást és az irodai teendőket, megelégedésre kellő gyorsasággal és fontossággal végze.

A városi ügyész, városi orvosok és városi mérnök mint szakközegek, a szakmájukhoz tartozó ügyekkel voltak megbízva, s dicséretes tevékenységet és szorgalmat fejte ki, a reájok bízottakat lelkiismeretesen teljesítették, a városi ügyész és városi főorvos ur egyébiránt, az elmúlt évről külön tevékenységi kimutatást illetve jelentést terjesztettek be a tekintetes városi képviselő testülethez.

A városi mérnök több apró tervek és költségelőirányzatokon kívül, a múlt évben készített el a vághid átálakítási tervét, a korháztelek kerítése tervét, amely munkát a múlt évben be is fejeztették, azoknál a színház átálakítási és berendezési munkálatok feletti felügyeletet és ellenőrzést gyakorolta, s egész nyáron át a kövezési munkálatok feletti ellenőrzéssel is meg volt bízva.

A testületi és bizottsági ülésekről a következő adatokat terjeszthetem elő:
a) városi képviselő testületi közgyűlés tartatott az 1884. évben 13, és pedig 12 rendes és 1 rendkívüli közgyűlés, s azokon 295 ügydarab elintéztés;
b) tanács ülés tartatott 28, melyeken 428 ügydarab intéztetett el;

c) iparhatósági ülés tartatott 16, melyeken 152 ügydarab intéztetett el, kiadott összesen 80 drb iparhatósági igazolvány, tehát ugyanannyi új iparüzlet nyitlatott meg az elmúlt évben, ellenben megszünt összesen 19 régi iparüzlet, melyek az iparajzstomból töröltek is;

d) árvászéki ülés tartatott 27, melyeken 1038 ügydarab nyert elintéztést;

e) központi választmányi ülés tartatott 5, melyeken 24 ügydarab intéztetett el;

f) közegészségügyi bizottsági ülés tartatott 14, s azokban 46 érdemleges határozat hozatott;

g) főgymnásiumi bizottsági ülés tartatott 6, s azokon 56 ügy nyert elintéztést;

h) állandó építési bizottsági ülés tartatott 19, s azokon 53 ügy nyert elintéztést.

i) kövezési bizottsági ülés tartatott 3, s azokon 17 érdemleges határozat hozatott.

II. Tanintézetek.

Tanintézetekre vonatkozólag, azokon kívül, melyeket a múlt 1883. évi beszámoló jelentésben előadni szerencsém volt, alig van valami, ami az 1884. évről felemlíthető volna, hacsak ismétlésekbe bocsátkozni nem akarnék.

A zárviszgak valamennyi tanintézetekben teljesen kielégítő eredményről tanuskodtak; és sem a zárviszgak alkalmával, sem pedig az év folytán nem merült fel oly eset, avagy körülmény, amelyet jelen beszámoló jelentésben kiemelni kellene, kivéve, hogy közegészségügyi bizottságunk teljes és a kor követelmé-

nyeinek megfelelő beburorása és padokkal való ellátása, amely munkálat még az 1883. évben megkezdett, a múlt 1884. évben tökéletesen befejeztetett.

Főgymnásiumunknak államivá tétele, avagy állami segélyben leendő részéltése tárgyában, a nagym. m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz intézett felterjesztésünkre, a múlt év augusztus havában oly értelmező választ nyertünk, hogy nemokára egy miniszteri kiküldött fog városunkba küldeni, aki ez ügyet, itt a helyszínen beható tanulmányozás tárgyává teendő, s e részben felsőbb helyre javaslatot fog tenni; miután azonban a kiküldöttre maig is hiába várunk és vártunk, e részben a múlt év végén egy megsürgött felterjesztés intéztetett a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz, melyre azonban eddig feleletet nem kaptunk.

III. A z adó ügy kezelése.

Az 1884. évben N.-Becskerek városa közönségére, a helybeli kincstári uradalom adóit bele nem számítva, kivelve volt:

a) földadó	57170	frt	11	kr.
b) házbéradó	23031	„	12	„
c) házostályadó	9747	„	—	„
d) I. és II. oszt. kereseti	18677	„	—	„
e) III. oszt. kereseti adó	31486	„	32	„
f) IV. oszt. kereseti adó	1902	„	—	„
g) nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adója	4471	„	59	„
h) tőke kamatadó	8886	„	69	„
i) általános jövedelmi pótdadó	42736	„	66	„
k) fegyver adó	119	„	—	„
l) hadmentességi díj	5169	„	50	„

összesen 203396 frt 99 kr.

E szerint az 1884. évi adó előírás, az 1883. évi adóelőírásból képest (171,225 frt 27 kr.) egy osztrák értékű 32,171 frt 72 kr. több előírást tüntet elő; és pedig több előírás mutatkozik a múlt 1883. évhez képest:

a) a földadónál	10641	frt	82	kr
b) a házostályadónál	322	„	60	„
c) az I. és II. oszt. kereseti adónál	950	„	50	„
d) nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adójánál	3	„	73	„
e) tőke kamat adónál	2706	„	32	„
f) az általános jövedelmi pótdadónál	21512	„	12	„

összesen 36137 frt 09 krral

kevesebb adóelőírás volt:
a) a házbéradónál 1640 frt 58 krral
b) a III. oszt. ker. adónál 2092 „ 79 „
c) a fegyveradónál 24 „ — „
d) a hadmentess. adónál 208 „ — „

összesen 3965 frt 37 krral

Az egyenes adóknak az elmúlt évbeni óriási mérvben való szaporodása, egyrészt a catastro munkálatok folytán, a földadónak jelentékeny emelése miatt, másrészt az 1884. évi január hó 1-én életbe lépett 1883. évi 46. t. cikkben leli magyarázatát, mely szerint az általános jövedelmi pótdó minden egyenes adó nem után magasabb százalékban lett megállapítva.

Az adóknak egy év alatti, ily mérvben való emelésére, nincs szavam, nincs megjegyzésem; annak az alkalommal való constatálása bámulatba ejt! Annyit azonban megjegyzek, hogy annak behajthatása iránt alapos kételyeim vannak!

Az 1884. évben egyenes adók, mint szinte egyéb kincstári követelések czimén, a városi adóközegek által behajtatott és a helybeli m. kir. adóhivatal pénztárába minden hiány nélkül beszállított:

a) egyen. állami adó czimén	162363	frt	84	kr.
b) késedelmi kamatok czimén	2184	„	62	„
c) hadmentességi díj czim.	7375	„	97	„
d) késedelmi kamat czimén	318	„	51	„
e) inség-kölcsön czimén	183	„	60	„
f) késedelmi kamat czimén	159	„	51	„
g) iparkamarai illeték czim.	396	„	21	„

összesen 172982 frt 26 kr.

amely összeget viszonyítva, az 1883. évben befizetett 175366 frt 40 krral összehoz, mutatkozik 2383 frt 84 kr. kevesebb befizetés az 1884. évben, mindazonáltal tekintetbe véve a múlt évi közgazdasági bajokat, különösen az alacsony gabonárakat, az elért eredmény kielégítőnek tekinthető. (Folyt. köv.)

HIRHARANG.

* **Megyénk főispánja** f. hó 22-én hivatalos ügyben Budapestre utazott. Nem hagyhatjuk ez alkalommal megrovatlanul, azon alig indokolható gondatlanságot, hogy a vasuti vonat közel háromnegyed órával érkezett későbbben a rendesnél N.-Kikindára, s ez által a hivatalos vagy üzleti ügyben utazók a pesti vonatról lekésvén, sürgős dolgaikat mellőzni, s közel fél-napot voltak kénytelenek N.-Kikindán eltölteni. Az ilyen gondatlanságok nem emelik se a vonatforgalmát, se megbízhatóságát, se anyagi érdekeit.

* **Megyénk allispánja** ujonczozási, hosszabb időt igénybe vett hivatalos utjából, f. hó 24-én székhelyére visszaérkezett.

* **Halálozások.** Finger József, m. kir. pénzügyi fogalmazó, folyó hó 22-én elhunyt eléte 29-ik évében. A megboldogult csak rövid idő előtt jött ide N.-Becskerekre, s hogy ily rövid idő alatt is kiérdemelte magának tisztársai tiszteletét, bizonyítja azon ténykörülmény, hogy a helybeli m. kir. adófelügyelőség tisztviselői saját részükéről is kiadtak gyászjelentést. Temetése f. hó 24-én ment vége nagy számú közönség részvétel mellett. — Ugyancsak ily gyászos esetet kell felemlítenünk még Brandstätter Gyuláról is, ki szinte márczius hó 22-én

hunyt el élete 25-ik évében. Az özvegy anyja, valamint két gyermeke mellett sirathatják a jó fiut, illetőleg testvérét.

* **A főgymnásiumi templomban** a nagyheti ajtatlóság meg fog tartatni, még pedig szerdán, csütörtökön és pénteken a lamentatio mindig délután 4 órakor; csütörtökön és pénteken 9 órakor; szombaton 8 órakor kezdődik az isteni tisztelet. Szombaton délután 4 órakor feltámadás. — Az új orgona körülbelül 5—6 nap alatt elkészül, és mint hisszük, a jeles Angster, orgona építőnek, becsületére fog válni.

* **Köszönetnyilvánítás.** Midőn Ferró István urnak a főgymnásiumi orgona javára adott 1 frt 50 krrnyi kegyeletes ajánldékát nyilvánosan nyugtázom, egyuttal az adományozónak hálás köszönetemet is nyilvánítom. Arányi Béla.

* **Köszönetnyilvánítás.** Édes kötelességet teljesítünk akkor, midőn mind azoknak, kik a folyó hó 21-én a helybeli városi színházban megtartott hangverseny és szini előadással egybekötött tánczvigalom alkalmával mind szellemi mind anyagi támogatásuk által az est sikerét előmozdították, — hálás köszönetünknek adunk kifejezést; különösen Janóki Mariska, Schnitzler Sarolta, May Róza és Eckstein Jenny kisasszonyoknak, továbbá Sediacek J., Türkli Nándor, Enyedy B., Hirschl Mor, Demkó Dező, Benkoczy J., Valentin F., Jarmatzky Sandor, Róza F., Hadly K., Deutsch Imre és Szekulesz K., s végül a következők nemcsak adakozóknak, kik felülfizettek. Schaffer Antal, Arányi Béla, Krsztics János, Hirschl Frigyes, Deutsch M., Kellner József, Deutsch urak 2—2 frt, Dr. Demkó Pal, Eisenstädter H., Dr. Liptay J., Menczer L., Dr. Noa, Dr. Schwimmer, Dr. Weisz J. urak és Oszti Anna és Póti Mária urnók 1—1 frtot. Kothstein J. 50 krt, Szekulesz L., 20 krt. Befolyt 236 frt 40 kr, ebből levonva a költségeket 195 frtot, marad tiszta jövedelem: 41 frt 46 kr, mely összeg fele a „Deáksegélyző egyesület“, a másik fele pedig a helybeli szegények javára fordított. Nagy-Becskereken, 1885. márczius hó 22-én. A bizottság.

* **Nyilvános köszönet.** Alóírt a n.-becskereki „Deáksegélyző-Egylet“ nevében kötelességének tartja a 21-én tartott hangverseny jövedelméből az egylet részére járó 20 frt 73 krrát a tisztelt rendezőségnek köszönetét nyilvánítani. Pénztáros.

* **Hivatalos jelentés** f. é. február hóban N.-Becskerek városában észlelt egészségügyi viszonyokról. A halálokok következők: 1. ragályos betegségek, ugyint: vörheny 3, hártységelob 1, heshagymáz 4. 2. Más betegségek 52, összesen 60 eset. — Születés február hóban 83 jelentetett be.

* **A minden tekintetben kellő** figyelmet érdemlő nővilág és tanuló ifjuság érdekében hívom fel, erélyes városkapitányunkat, hogy az utcák separtelését, a korá délutáni órák helyett, oly időre relegálja, a mikor nevezetteknek se tisztasága, sem pedig léleklő szervei és szemei, nem veszélyeztetetnek.

* **Tegnap** tartotta meg helybeli derék „Munkás-kezdő- és társas-egyletünk“ munkedvelői szini előadását. Egy igen szép számú, előkelő, intelligens polgarokból álló közönség jelent meg ezen egylet helyeiseiben, hogy ott viszont mulathasson és egyuttal örvendhessen munkásaink szorgalmas képződésének haladásában; az egylet dicséretére constatalták, hogy várakozásában senki sem csalatkozott. Kezdetül adatott „Dr. Szuszinka keservei“, egyfelvonásos bohózat, melyben a tetszés orozslánrészét a czimszerpet játszó Beóthy ur kivívta. Magyar Gizela (Lidike) és Dobos Krisztina (Skolsztika) igen művészesen szerepeltek, kikkel Dózsa Rózsika (Juczika) is bátran haladt. S hogy Ambrozy ur (Bibirskoki) egy derék műkedvelő, arról már többször alkalmunk volt meggyőződni. A melleszereplők pedig helyesen oldottak meg feladatukat. A darab is többé kevésbé tetszést aratott jó eszméje miatt, mely szerint a kétes nagyságok gyorsabban érnek birhez ostopba pletykások segítségével, mint nagy szorgalmú és tehetségu egynék, kik folyton egyenes uton járnak. — Ezt követte egy (magyar és német) sikerült dalelőadás és záradékul adatott „Schlafrock und Uniform“ (Egyenruha és hálókabát). Igen mulatózó bohózat, azonban mégis nem helyeselhettük választását, mivel egy oly darab, melyből kitünik, hogy a veszedelmes kártyajátékkal is jó az embernek foglalkozni, nem érdemel dicséretet, s legkevésbé ezen egylet szinpadjára illik, a hol a mulatsággal egyuttal a jó példát is kell nyujtani a hallgató fiataloknak. A szereplők közül első sorban megemlitenünk kell Schuld (Bertrand), Molnár (Florville) és Wiltsch (German) urakat, kik komikus játékkal józú nevelést idéztek elő. Azonban Grassl Ilona k. a. (Améle), valamint Tenyér (jegyző), Sauer (Dercourt) és Demel (Monval) stb. urak is igen sok ügyességgel szerepeltek. — Az előadás végét táncz követte, mely vig kedélyben virradtig tartott. — ch.

IRODALOM és MŰVÉSZET

„Közigazgatási czimtar“ jelent meg legközelebb a Tettey-féle könyvkiadóhivatalban, mely kétszetenül hasznos segédesszköz lesz mindazok számára, kiknek a gyakorlatban ilyenre szükségük van. E czimtar a hozzá adott, nyomtatás közben történt változások által, a létezők között a legújabb adatokat tartalmazza ssa felőlelt anyag sokaságát illetőleg is a legkimerítőbb, mert míg a statisztikai hivatal által kiadott csupán az állami intézményeket tartalmazza, addig az előtűnk fekvő, ezeken kívül még sok más közhasznú intézmény czimtarát is felvette. Ime tartalma: 1. Az uralkodó ház és udvar, valamint a közös intézmények; 2. A m. minisz-

teriumok és az áll. számvevőszék; 3. Egyházi czimtar; 4. Katonai és honvédelmi czimtar; 5. Közművelődés és Közoktatás; 6. Pénzügyi hatóságok; 7. Budapesti pénzüzetek; 8. Közlekedési, földmívelési és keresk. czimtar; 9. Igazságügyi czimtar; 10. Ügyvédek czimtar; 11. Egészségügyi és m. orsz. orvosok czimtar; 12. Törvényhatóságok és rend. tanácsu városok czimtar; — Daczára e gardag tartalomnak ara 80 kr. alig ulti meg a hivatalos tiszti czimtar arának negyedrészet. — Ajánljuk hatóságoknak, közjegyzőknek, ügyvédeknek mint praktikus segédesszköz, mely nemcsak neket ad hanem a legtöbb esetben a hatóságok illetekességét is kiünteti.

A Ráth Károly által szerkesztett „Kiallítási Lapok“ 31-ik száma a Deutsch M.-féle műv. int. kiadásában megjelent a következő tartalommal:

Illusztráció: Az egészségügyi csarnok. — A bejelentések végeredménye. — Az orsz. bizottság f. évi márczius 4-én tartott ülésének jegyzőkönyve. — Biztosítási szerződés. — Utasítás a kiállítási felügyelő-és őrszemélyzet számára. — Kiallítási Kronika. Szükséges-e a kiállítóknak külön képviselőre gondoskodni? A beszállításhatáridő feltételes meghosszabbítása. Szállítási díjtervek 46 városból a kiállításra. Hivatalos katalógusok. Tiszteletdíjak az állatkiállítások számára. Vidéki közlemények. Tanonckiallítás. Külföldi kiállítások: Páris, Antwerpen, Berlin, Königsberg, New-Orleans, Bécs, Boroszló. — Hirdetések.

Megjelent a „Vörösmarty összes művei“ 23—26. füzet. Ajánljuk a nagyszürű művet mindenkinek melegen, mert hisz, a legrágább kincsét képezi magyar irodalmunknak.

Márczius hó 15-től kezdve „MAGYAR LAP“ czim alatt politikai napilap jelenik meg, melyet a lap saját nyomdája állít ki.

Előfizetési árak: egy évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr., egy hora 1 frt 20 kr.; az előfizetési összegek a kiadó-hivatalba Budapest (vas-utca 13. sz.) küldendők.

A lap szerkesztője Szalay Károly, országgyűlés képviselő. — Ajánljuk a t. or. olvasó közönségünk figyelmébe.

Felelős szerkesztő: Lauka Gusztáv.

NYILTÉR.*)

Egy még javakorbeli özvegy, ki a házi teendők minden ágában, ugy nem különben a főzésben is kitűnő jártassággal bír, mind gazdasszony ajánlkozik egy magányos urhoz szerény feltételek mellett.

Bővebbelt a „Torontál“ kiadóhivatalában.

A „GONDÚZÓ“ szépirodalmi hetilap

f. évi ápril hó elsejével harmadik évnegyedebe lép és rövid fennállása óta rendkívül dús és változatos tartalmánál fogva oly paratolárnak örvend, mely az irodalom terén valóban páratlanul áll hazánkban.

A „Gondúzó“ erkölcset nemesítő és lelket művelő, érdeklésítő és gondokat űző olvasmányaival kimeríthetlen tárházat képdz családok és egyesek számára.

A „Gondúzó“ munkatársai: P. Szathmáry Károly, Tolnai Lajos, Komócsy József, Kiss József, Margitay Dező, Mikszáth Kálmán, Szana Tamás, Tóth Endre, Vértési Arnold, Kazár Emil. Éjszaki Károly, Endrődi Sándor, Balázs Sándor, Dalmady Győző, Prem József, Hentaller Lajos, Sziklay János, Reviczky Gyula, Palágyi Lajos, Lévy S., stb.

A „Gondúzó“ továbbá megkezdte A granátköves asszonyt, a Marlitt E. világhírű regényének közlését, egyedül jogosított magyar fordításban, mely regény egyszerre hat nyelven jelenik meg.

Vége pedig örvendő emlitjük meg, hogy Jókai Mór és Beniczkykné Bajza Lenke koszorús írónk ígérteit birjuk, hogy a „Gondúzó“ számára írni fognak, miáltal oly kellemes helyzetbe jutottunk, hogy hazánk irodalmi kitűnőségei csoportosítsuk lapunk körül.

A „Gondúzó“ megjelen minden vasárnap 3 1/2 ivnyi tartalommal és ára a bérmentes szétküldéssel egyuttal negyedévre csak 1 frt 50 kr., félévre 3 frt.

Mutatványzámmal mindenkinek szivesen szolgálunk ingyen és bérmentve, ki e végett hozzánk fordul.

Az előfizetési pénzek legzélszerűbben posta-utalvánnyal a „Gondúzó“ kiadóhivatalához küldendők.

Székely Aladár,

a „Gondúzó“ kiadó tulajdonosa Budapestben, dob-utca 14.

*) Az e rovat alatt közölt cikkek nem vállal felelősséget a szerk.

VASUTÜGY.

(Szab. osztr. magy. államvasut-lársaság.) A rudelsdorf-landskroni helyi érdekű vasut megnyitása napjával következő dijszabási pótlékok lépnek érvénybe, u. m.:

1) Az 1876. évi november 1-je óta érvényes helyi személydijszabásunkhoz a XX. pótlék.

2) Az 1883. augusztus 1-je óta érvényes helyi árudijszabásunk II. rész, 3. fuzetéhez a XIII. pótlék és,

3) az 1884. évi február hó 1-je óta érvényes helyi árú dijszabásunk II. rész, 4. fuzetéhez a VII. pótlék.

Az 1) alatti pótlék a rudelsdorf-

landskroni vonalra vonatkozó kilométer-mutatót.

A 2) és 3) alatti pótlék azonban Dujezd, illetőleg Landskron állomásokra vonatkozó díjtételeket és helyesbítéseket tartalmaz.

Ezen három pótlék fent említett vasút igazgató-bizottságánál (Teréz-körút 50. és 48. sz. a.) kapható.

Folyó hó 6-ika óta lépett érvénybe az osztr.-magy. államvasut-társaság hajó

forgalmára vonatkozó helyi díjszabáshoz a II. pótlék, mely a díjszabási határozmányok megváltoztatását, illetve kiegészítést és új díjszabási táblázatokat tartalmaz.

Ezen pótlék példányai a társulat igazgatói épületében (Teréz-körút 48.) kaphatók.

(Szab. osztr. magy. államvasut-társaság.)

A húsvétünnepek alkalmából folyó évi ápril hó 4-én kéjmenetek rendeztet-

nek a szab. osztr. magyar államvasut-társaság valamennyi vonaláról Bécsbe (osztr. államvaspálya) és Budapestre igen mersékelten menedjék mellett.

Az említett napon Budapestről-Bécsig (osztrák államvaspálya) és megfordított irányban egy-egy külön vonat közlekedik nagyon leszállított menedjék mellett.

A menettíjjegyek 10 napi érvényességi tartammal bírnak. A külön vonat elind. Budapestről 10 óra 30 pkor este, a különvonat elindulása Bécsből 10 óra este.

Visszautazásra, a futárvonatok kivételével, bármely menetrendszerű vonat használható.

Visszamenetkor az utazást tetszés szerint bármely állomáson a téríjjegyek érvényességi tartamán belül egyszer felbe lehet szakítani, mi mellett az utas, mielőtt a vonatot elhagyja, azonnal az állomás főnökénél tartozik bemutatni jegyét, hogy az utazás félbeszakítását a jegyen előjegyezhesse.

H I R D E T E S E K.

1420. sz. tkvi 1885.

(123-1.1)

Árverési hirdetés.

A módosi kir. járásbírósa mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Deutsch Zsigmond, n.-becskereki lakos végrehajtónak, néh. Petrovits József örökösai végrehajtást szenvedtek elleni 200 forint tőke, ennek 1883. évi aug. hó 22. napjától számított 6% kamatai, 43 forint eddigi és ezennel megállapított árverés kérésű költség iránti végrehajtási ügyében a módosi kir. bíróság területéhez tartozó, Kanak község 169. sz. tkjében A. I. a. felvett 723. hrajzi sz. birtokrészletnek 1311 frt becsárban való nyilvános elárverezése ezennel a 10.326. sz. 1884. árverési hirdetmény kapcsán elrendeltetik és annak fogantatására a határidő 1885. évi ápril hó 30-ik napjának, d. e. 10 órájára, ezen kir. bíróság mint tkvi hatóság hivatalos helyiségében kizetetik.

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, a melyen alul is az árverésre kizűzött birtokok eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át, vagyis 131 frtot az árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint tkönyvi hatóság Módoson, 1885. évi március hó 8-án.

11990. sz. tkvi 1884.

(124-1.1)

Árverési hirdetés.

A módosi kir. járásbírósa mint telek-könyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Csacskovits Milivoj végrehajtónak, Illievich József végrehajtást szenvedtek elleni 300 frt tőke, ennek 1884. évi június hó 1. napjától számított 6% kamatai, 19 frt 65 kr. eddigi és 14 frt 50 krban ezennel megállapított árverés kérésű költség iránti végrehajtási ügyében a módosi kir. bíróság területéhez tartozó, Neuzina község 415. sz. tkjében A. I. 1-3. sorsz. a. felvett 34. öi. sz. házból és külső ingatlanokból Illievich Józsefet felérésben megillető jutaléknak o. e. 1558 frt becsárban való nyilvános elárverezése ezennel elrendeltetik és annak fogantatására a határidő 1885. évi május hó 21-ik napjának, d. e. 10 órájára, ezen tkvi hatóság hivatalos helyiségében kizetetik.

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, a melyen alul is az árverésre kizűzött birtokok eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%, vagyis 186 frtot az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint tkönyvi hatóság Módoson 1885. évi február hó 12-én.

9571. sz. 1884.

(126-1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-becskereki kir. e. f. tszék mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Eisenstädter S. és társai, n.-becskereki keresk. czég végrehajtónak, Alexits Angelina, melenczei lakos végrehajtást szenvedő elleni 597 frt 73 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a n.-becskereki kir. tszék, a tör.-becsei kir. bíróság területén lévő, Beodra községben fekvő, a 340. sz. tkjében A. I. (645., 646) r. és 331. öi. sz. a. foglalt házra az árverést 388 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1885. évi március hó 31. napján, d. e. 10 órakor, Beodra községben a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 38 forint 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. tszék tkvi osztályának 1884. évi nov. hó 19-én tartott ülésében.

1469. sz. kig. 1885.

(113-3.2)

Pályázat.

Torontálmegyei ttes alispáni hivatalának f. évi március hó 2-án 5058. sz. alatt kelt rendelete következtében Nagy-Kikinda nagyközség megye törvényhatóságilag jóváhagyott szabályrendeletével szervezett: egy, 700 frt fizetés és 150 frt lakbérrel javadalmazott könyvezetelő állomás betöltésére a pályázat ezennel azzal iratik ki, miszerint alólított elnöklele alatt a községi képviselő testülete által a választás f. évi ápril hó 20-án, d. e. 10 órakor fog megejtetni.

Felhivatnak a pályázni óhajtók, hogy az 1883. évi I. t. cz. 17. §-ában előirt állami számviteli vizsgálat letétéről szóló bizonylattal, valamint annak igazolásával, hogy a magyar és szerb nyelvet, egy szó-, mint irásban tökéletesen bírják, felszerelt kérvényeiket alólítottához a választást megelőző napig, vagyis folyó évi ápril hó 19-ig mutassák be.

Kelt N.-Kikindán, 1885. évi márc. 12.

Bakalovich József,
szolgabíró.

1816. sz. ig. 1885.

(125-3.1)

Hirdetés.

A nm. közm. és közl. ministeriumnak f. évi március hó 8-án 8390. sz. alatt kelt magas leiratával a Szécsényi községében építendő Temes hidra névű f. évi február hó 4-én megtartott árlejtés eredménye helyben nem hagyatván, kormánybiztosi rendeltőlől egy harmadik árlejtés fog megtartatni és a szécsényi Temes hidnak ujonnan leendő építése, a mindkét parti feljárók és a bal parton egy új országtutnak 250 méter hosszban leendő előállítására, valamint a hullámtérben lévő jelenlegi országtutnak eltávolítására 1885. évi ápril hó 20-án, délelőltől 10 órakor tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Miről vállalkozni szándékozók azzal értesítettnek, hogy a 208 méter hosszú új hid egészen faból lesz előállítandó és hogy a kiírt munka csak együttesen adatik ki. — Az előirányzott összeg 29.282 frt 77 kr., a tervek és egyéb adatok a társulat műszaki osztályánál a hivatalos órákban betekintheők. Az ajánlatok 50 kros bélyeggel ellátandók és bánatpénzül csak készpénz vagy a napi értékkel számított állampapírok fogadhatnak el, a kizűzött határidőn túl beérkező ajánlatok pedig tárgyalatni nem fognak. Temesvárott, 1885. március 21-én.

Temes-Begavölgyi vizszab. társulat igazgatósága.

1766. sz. ig. 1885. (122-1.1)

Pályázat.

Hertelendy József, főispán kormánybiztos urnak f. évi március 10-én, 177. szám a. kelt rendelete folytán a Temes-Begavölgyi vizszab. társulatnál folyó évi ápril hó 1-jével üresedésbe jövő könyvezetelői állásra pályázat hirdettetik.

Folyamodók a középiskolák bevégeztéről, továbbá az államszámvitel és kettős könyvitelről szóló bizonyítványokat mellékelni és hiteles bizonylattal azt is igazolni tartoznak, hogy a kettős könyvitelben kellő gyakorlattal bírnak és mint könyvezetelők legalább egy éven át önállóan működtek, valamint a magyar és német nyelvet egy irásban, mint szóban tökéletesen bírják.

Évi fizetés 1200 forint és 500 forint lakbér, hivatalos kiküldetés alkalmával 4 frt napdíj és 263 kr. kilométerpénz számítható fél.

A folyamodványok szabályszerűen bélyegezve folyó évi ápril hó 12-ig alólirt társulati igazgatóságnál benyújtandók.

Temesvárott, 1885-ik évi március hó 18-án.

A Temes-Begavölgyi vizszab. társulat igazgatósága.

51. sz. közgyűl. 1885.

(129-3.1)

Pályázati hirdetés.

Nagy-Becskerek város tanácsánál rendszerezett iktatói állomás lemondás folytán megüresedvén, ezen állomásnak választás útján leendő betöltése céljából a pályázat ezennel kiiratik.

Az iktatói állomással évi 600 frt fizetés van egybekötve; a választás pedig a jövő ápril hó 20-án megtartandó rendes havi közgyűlésben fog megejtetni.

Felhivatnak tehát mindazok, kik a mondott állomásra pályázni szándékoznak, hogy 50 kros bélyeggel ellátott, kellően felszerelt kérvényeiket f. évi ápril hó 19-iki, déli 12 óraig az alólirt polgármesteri hivatalnál benyujtsák. Kelt N.-Becskereken, 1885. évi márc. hó 22-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

1304. sz. ki. 1885.

(115-3.2)

Pályázat.

Torontálmegyei ttes alispáni hivatalának f. évi március hó 2-án 5058. sz. alatt kelt rendelete következtében Nagy-Kikinda nagyközség megye törvényhatóságilag jóváhagyott szabályrendeletével szervezett, egy 1000 frt készpénz fizetés és 200 frt lakbérreltemény-nyel, nemkülönben a szabályrendeletben megállapított magán munkálatokért járó díjakkal javadalmazott jegyzői állomásra a pályázat ezennel oly kijelentéssel iratik ki, miszerint a választás f. évi ápril hó 20-ik napján fog N.-Kikinda községében megtartatni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomásra pályázni óhajtanak, miszerint az 1871. évi XVIII. t. cz. 74., illetve az 1883. évi I. törv. cz. 6. §-nak megfelelőleg felszerelt folyamodványait, melyekben a hivatalos magyar nyelven kívül még a szerb és német nyelv szó- és irásban tökéletes jártasságukat okmányilag igazolni tartoznak, — a választást megelőzőleg 3 nappal, vagyis f. évi április hó 17-ig alólirt szolgabírósnál nyujtsák be, miután később érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Kelt N.-Kikindán, 1885. évi márc. 12.

Bakalovich József,
szolgabíró.

Jelentés.

Krescelics Márkó fa-kereskedésében tölgyfából többféle magasságban vágott szőlő-karók, spalórokna és kertkerítéseknek, a legújantósbab áron kaphatók. Ugyanannál két lakás — egy utczi és egy udvari — bérbeadandók. (117-3.2)

1304. sz. ki. 1885.

(114-3.2)

Pályázat.

Torontálmegyei ttes alispáni hivatalának f. évi március hó 2-án 5058. sz. alatt kelt rendelete következtében Nagy-Kikinda nagyközség megye törvényhatóságilag jóváhagyott szabályrendeletével szervezett: egy 600 frt készpénz fizetés és 200 frt tisztai általánnyal javadalmazott rendőr-biztosi állomásra a pályázat ezennel azzal iratik ki, miszerint a választás f. évi ápril hó 20-án, Nagy-Kikinda községében a képviselő testület által, elnöklelem alatt fog megejtetni.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomásra pályázni óhajtanak, miszerint az alábbiakhoz képest okmányilag felszerelt folyamodványait f. évi ápril hó 15-ig alólirt szolgabíróhoz nyujtsák be.

Pályázókól megkivántatik:
1. Hogy a rendőri teendők körül legáltalbb gyakorlati szakavatottságot igazoljanak.
2. Hogy 40. év korukat túl nem haladták.
3. Hogy a magyar, szerb és német nyelvet szó és irásban bírják.
4. Hogy feddhetlen előéletűek, és végül
5. Hogy ép és egészséges testalkatúak legyenek, volt és tartalékos katona tisztek előnyben részesülnek.

Kelt N.-Kikindán, 1885. évi márc. 12.

Bakalovich József,
szolgabíró.

2145. sz. kg. 1885.

(116-3.2)

Pályázati hirdetés.

Farkasdin községében egy 300 frt évi fizetéssel javadalmazott községi irnoki állás betöltendő lévén, felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt és bélyezett kérvényüket hozzám f. évi ápril hó 8-ik napjára küldjék be. A választás folyó évi ápril 9-én, Farkasdin községében fog megejtetni.

Antalfalván, 1885. évi március hó 13.

Hegedűs,
szolgabíró.

Legelők bérbeadása.

Első rendű legelők, 121 $\frac{1}{2}$, 120 és 73 lánca, Kis-Lécz, Berzava mellett, a horvát-neuzinai határban, bérbeadandók. Tudakozódhatni tanyámon, Kis-Lécz, Kis-Margitta mellett.

(127-1.1)

Csacskovits M.

A torontálmegyei gazdasági kiállításon 1884-ben EZÜST DISZ-OKLEVELET nyert.
A bécsi 1883. évi nemzetk. gyógsz. kiállításon EZÜST ÉRMET nyert.
A triezsi 1882. évi kiállításon BRONZ-ERMET nyert.
A gráci 1880-ik évi országos kiállításon ELISMERÉSI OKLEVELET nyert.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb
SAVANYUVIZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervei élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos főraktár **Édeskuty L.** m. kir. udv. szállítónál, Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás **1,500.000** palaczk.

Nagy-Becskereken kapható: Blumm Sándor, Deixner Lipót, Haidegger Ödön, Rósa Béla, Ignátz, Schlesinger Gerson, Schnitzler L. és Zimmerer A. uraknál.